

Mysigt på seniorboendet trots mord

Som vanligt är det pensionärerna på seniorboendet Cooper Chase som har huvudrollen när en ny spännande historia mejslas fram i den fjärde boken om *Torsdagsmordsklubben*. Och som vanligt är det väldigt mysigt, om man nu kan få säga det om mordhistorier. Men så är det, det finns en stor mysfaktor och massor av humor när **Richard Osman** så fantastiskt beskriver huvudpersonerna i ***Den sista djävulen att dö***. Den här gången får vi även ta del av hur Elizabeths man Stephen blir sämre och sämre i sin demens och vad de tillsammans beslutar att göra. Oerhört fint beskrivet så att i varje fall jag börjar gråta.

Denna kombinerade spännings- och feelgood-roman börjar med att antikhandlaren och vännen Kuldesh Sharma får ta emot en ask som visar sig vara full med heroin. Istället för att vänta på att den ska hämtas upp av en annan person beslutar sig Kuldesh att ta saken i egna händer och kontaktar en person för att få hjälp med hur han ska gå vidare. Det slutar ju naturligtvis illa – han blir mördad på enslig plats medan han inväntar den för oss okända personen.

Naturligtvis blir inte detta den enda döden som inträffar. Det är farligt att vara i kretsar som sysslar med knarksmuggling. Men det känns aldrig läskigt och blodigt. Mestadels får vi ta del av de härliga funderingarna över livet hos pensionärerna i Torsdagsmordsklubben.

I efterordet berättar författaren vi kommer att behöva vänta ett tag på nästa bok i den här serien – han har ett annat projekt om en kriminalpolisduo som består av en svärfar och en svärdotter på gång. Och det låter ju intressant det också, men jag ser fram emot den femte boken i sällskap med Joyce, Elizabeth, Ibrahim och Ron. Hoppas den inte dröjer alltför

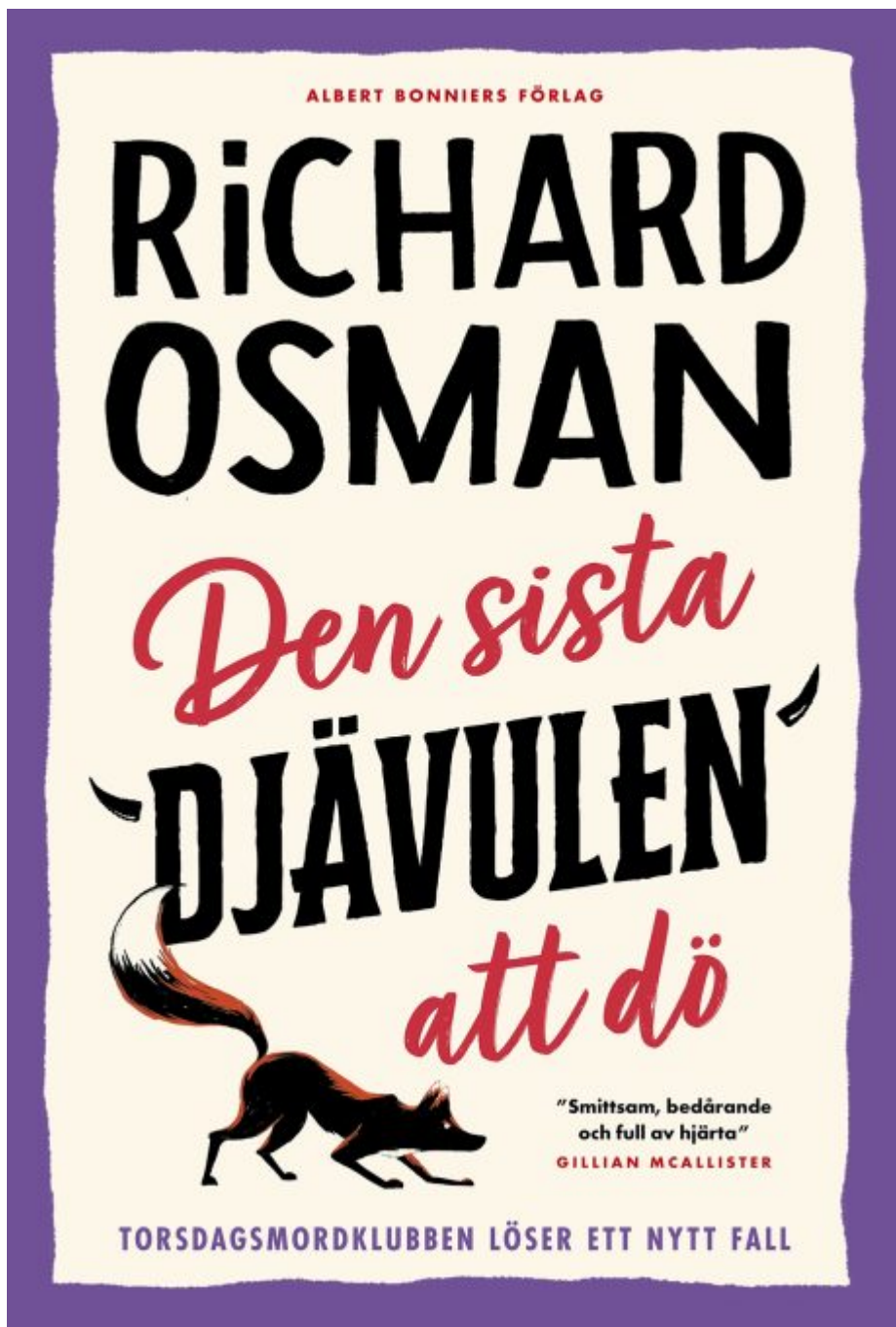
länge!

Text: Peter Roth

Den sista djävulen att dö

Richard Osman

Albert Bonniers förlaga

Peter Roth har tidigare recenserat [Torsdagsmordklubben](#) och [Mannen som dog två gånger](#) i samma serie.